

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

A6-0370/2008

30.9.2008

JELENTÉS

a kollektív megállapodásokkal szembeni kihívásokról az EU-ban
(2008/2085(INI))

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

Előadó: Jan Andersson

Fogalmazó (*):
megerősítésre vár, Jogi Bizottság

(*) Társbizottság – Az eljárási szabályzat 47. cikke

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	14
VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....	17
VÉLEMÉNY A BELSŐ PIACI ÉS FOGYASZTÓVÉDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL..	21
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	24

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a kollektív megállapodásokkal szembeni kihívásokról az EU-ban (2008/2085(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkének első francia bekezdésére, 2. cikkére és 3. cikkének j) pontjára,
- tekintettel az EK-Szerződés 136., 137., 138., 139. és 140. cikkére,
- tekintettel az EK-Szerződés 12., 39. és 49. cikkére,
- tekintettel a 2007. december 13-i Lisszaboni Szerződésre, és különösen annak 3. cikkére,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződés 152. cikkére, amely elismeri a szociális párbeszéd és a kollektív tárgyalások fontosságát a fejlődés szempontjából,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájának 27., 28. és 34. cikkére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményre, és különösen annak 11. cikkére,
- tekintettel az Európai Szociális Chartára, és különösen annak 5., 6. és 19. cikkére,
- tekintettel a migráns munkavállalók jogállásáról szóló európai egyezményre,
- tekintettel a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹ (a kiküldetési irányelv – PWD),
- tekintettel a 96/71/EK irányelv végrehajtásáról szóló bizottsági szolgálati jelentésre (SEC(2006)0439) (szolgálati jelentés),
- tekintettel az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel az áruknak a tagállamok közötti szabad mozgásával kapcsolatban a belső piac működéséről szóló, 1998. december 7-i 2679/98/EK rendeletre,³
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai

---

¹ HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

² HL L 134., 2004.4.30., 114. o.

³ HL L 337., 2006.12.12., 8. o.

parlamenti és tanácsi irányelvre¹,

- tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának a C-113/89. sz. Rush Portuguesa Ltda kontra Office Nationale d'Immigration ügyben 1990. március 27-én hozott ítéleteire²,
- tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának a C-43/93. sz. Vander Elst ügyben 1994. augusztus 9-én, a C-369/96. sz. és 376/96. sz. Arblade egyesített ügyben³ 1999. november 23-án, a C-49/98. sz., C-50/98. sz., C-52/98. sz., C-54/98.sz., C-68/98.sz. és C-71/98.sz. Finalarte egyesített ügyekben⁴ 2001. október 25-én, a C-279/00.sz. Bizottság kontra Olaszország ügyben⁵ 2002. február 7-én, a C-60/03.sz. Wolff & Müller GmbH ügyben⁶ 2004. október 12-én, a C-445/03. sz. Bizottság kontra Luxemburg ügyben⁷ 2004. október 21-én, valamint a C-244/04. sz. Bizottság kontra Németország ügyben 2006. január 19-én hozott ítéletére⁸,
- tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának a C-438/05. sz. Nemzetközi Fuvarozási Dolgozók Szövetsége és Finn Tengerészek Szakszervezete ügyben 2007. december 11-én hozott ítéletére⁹ (a Viking ügy),
- tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának a C-341/05. sz. Laval un Partneri Ltd ügyben hozott 2007. december 18-i ítéletére¹⁰,
- tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának a C-346/06. sz. Rüffert ügyben 2008. április 3-án hozott ítéletére¹¹,
- tekintettel a következő ILO-egyezményekre: ILO-94 a munkaügyi záradékokról (állami szerződések); ILO-87 az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről; ILO-98 a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról; ILO-117 a szociálpolitikáról (alapvető célok és normák), különösen a IV. rész; ILO-154 a kollektív tárgyalások előmozdításáról,
- tekintettel a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv alkalmazásáról szóló állásfoglalására¹²,
- tekintettel a 96/71/EK irányelvnek a tagállamokban való végrehajtásáról szóló, 2004. január 15-i állásfoglalására¹³,
- tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló, 2007.

---

¹ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

² EBHT [1990] I-1470 o.

³ EBHT [1999] I-8453 o.

⁴ EBHT [2001] I-7831 o.

⁵ EBHT [2002] I-1425 o.

⁶ EBHT [2004] I-9553 o.

⁷ EBHT [2004] I-10191 o.

⁸ EBHT [1994] I-3803 o.

⁹ HL C 51., 2008.2.23., 11. o.

¹⁰ HL C 51., 2008.2.23., 9. o.

¹¹ a HL-ben még nem tették közzé.

¹² HL C 313. E, 2006.12.20., 452. o.

¹³ HL C 92. E, 2004.4.16., 404. o.

május 23-i állásfoglalására¹ ,

- tekintettel a rugalmas biztonság közös elveire, amelyeket az Európai Tanács 2007. december 12–13-i ülése, valamint a rugalmas biztonság közös elveiről szóló, 2007. november 29-i parlamenti állásfoglalás² támogatott,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményeire (A6-0370/2008),
- A. mivel az EK-Szerződés elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájában, a tagállami alkotmányokban és különféle nemzetközi szerződésekben és egyezményekben megállapított alapjogokat, a közösségi jog és gyakorlat alapvető hivatkozási pontjaiként,
- B. mivel az EK-Szerződés számos vonatkozó elvet állapít meg; mivel a Közösség egyik fő célja az a belső piac, amelyet a tagállamok között az áruk, személyek, szolgáltatások és a tőke szabad mozgása előtt álló akadályok eltörlése, valamint a szociális dimenzió jellemez,
- C. mivel az említett elvek egyike a polgárok alkotmányos alapjogainak elismerése, ideértve a szakszervezetek alapításához, a sztrájkhoz és a kollektív megállapítások megkötéséhez való jogot,
- D. mivel a belső piac alapvető elvei közé tartozik a munkavállalók szabad mozgása, a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága,
- E. mivel a Szerződés 39. cikke szerint a munkavállalók szabad mozgása magában foglalja az állampolgárság alapján történő minden megkülönböztetés megszüntetését a tagállamok munkavállalói között a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében,
- F. mivel az EK-Szerződés szerint az alapvető jogok korlátozása lehetséges, ha az a Szerződéssel összeegyeztethető jogos célok elérésére irányul, a közérdek kényszerítő indokai támasztják alá, megfelelő a követett célkitűzések elérésére és nem haladják meg azt a mértéket, ami az említett célkitűzések eléréséhez szükséges; mivel ugyanakkor az Európai Unió Alapjogi Chartájának 52. cikke szerint az említett Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlására vonatkozó korlátozások csak akkor lehetségesek, ha ezek arányosak, szükségesek és valóban teljesítik az Unió által elismert, általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogai és szabadságai védelmének szükségességét,
- G. mivel az Európai Bíróság elismeri a kollektív fellépéshez való jogot mint a közösségi jog alapelveinek szerves részét képező alapjogot; a Lisszaboni Szerződés ratifikálásával ez a jog is a Szerződés részévé válik,
- H. mivel a Bizottság több alkalommal hangsúlyozta a munkajogi jogszabályok és a

---

¹ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0206.

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0574.

munkavállalói jogok védelmét szolgáló kollektív tárgyalások vonatkozásában meglévő nemzeti keret fontosságát,

- I. mivel a Bizottság 2006. évi jelentése az európai munkakapcsolatokról azt mutatta, hogy a nagyon fejlett kollektív tárgyalások kedvezően hathatnak a társadalmi integrációra,
- J. mivel az EKSz. 136. cikke értelmében a Közösség és a tagállamok célja „(...) a foglalkoztatás, az élet- és munkakörülmények javítása, lehetővé téve ezáltal a fejlődési folyamat fenntartása mellett ezek összehangolását”; és mivel e célkitűzés elérése céljából az EK-Szerződés 140. cikke előírja, hogy a Bizottság a szociális politika területén ösztönzi a tagállamok együttműködését, különösen az egyesülési joghoz, valamint a munkáltatók és munkavállalók közötti kollektív tárgyalásokhoz kapcsolódó kérdésekben,
- K. mivel a kiküldetési irányelv preambuluma szerint a szolgáltatások transznacionális nyújtásának elősegítése a szabad és tisztességes verseny feltételeit és a munkavállalók jogainak tiszteletben tartását garantáló intézkedéseket kíván, a tagállami munkajog és a munkakapcsolatok referenciakerettel kapcsolatos jogi kerettel összhangban,
- L. mivel a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv (12) preambulumbekkezdésében egyértelműen szerepel, hogy a közösségi jog nem zárja ki, hogy a tagállamok alkalmazzák a nemzeti jogszabályokat vagy a munkáltatók és munkavállalók között létrejött kollektív szerződéseket bármely, területükön – akár ideiglenes jelleggel – alkalmazott személyre, még akkor is, ha a munkáltató másik tagállamban telepedett le, és hogy „a közösségi jog nem tiltja meg a tagállamoknak, hogy megfelelő eszközökkel garantálják e szabályok betartását”,
- M. mivel a kiküldetési irányelv célja – a tisztességes verseny légkörének és a munkavállalók jogainak tiszteletben tartását garantáló intézkedések biztosítása – fontos; egy olyan korban, amikor a szolgáltatások transznacionális nyújtása egyre bővül, az érintett munkavállalók védelme tekintetében, ugyanakkor tiszteletben tartva a munkajog és munkakapcsolatok kereteit a tagállamokban,
- N. mivel a kiküldetési irányelv szerint a tagállamok jogszabályainak meg kell határozniuk a kiküldött munkavállalók számára minimális védelmet nyújtó kötelező szabályok magját, amelyet a befogadó országban be kell tartani, anélkül hogy megakadályoznák a munkaviszonyra vonatkozó, a munkavállalókra nézve kedvezőbb szabályok alkalmazását,
- O. mivel a kiküldetési irányelv 3. cikkének (8) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy az irányelvet vagy jogszabályon, általánosan alkalmazandónak nyilvánított vagy olyan kollektív megállapodáson keresztül hajtsák végre, amelyek általánosan alkalmazandók az érintett iparág valamennyi hasonló vállalkozására, illetve amelyeket a nemzeti szinten legrepresentatívabbnak tekintett munkáltatói és munkavállalói szervezetek kötnek és amelyek az adott ország egész területén érvényesek; az Európai Bíróság ugyancsak megerősíti, hogy mivel a kiküldetési irányelv célja nem a tagállami alkalmazási feltételek meghatározására szolgáló rendszerek harmonizálása, a tagállamok nemzeti szinten szabadon választhatnak olyan rendszert is, amelyet a kiküldetési irányelvben előírt rendszerek között nem említene;
- P. mivel a kiküldetési irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében szereplő magrendelkezések

azokból a nemzetközi kötelező szabályokból állnak, amelyekről a tagállamok általános megállapodásra jutottak; megjegyzi, hogy a 3. cikk (10) bekezdésében szereplő közrendi rendelkezések nemzetközi kötelező szabályokból is állnak, de keretként szolgálnak is oly módon, hogy a tagállamoknak mérlegelési jogkörük van, hogy definíciójukat nemzeti jogszabályaikban megadják; megjegyzi továbbá, hogy a 3. cikk (10) bekezdésének használata azért fontos, hogy a tagállamok figyelembe tudják venni a különféle munkaerő-piaci, szociálpolitikai és egyéb vonatkozásokat, a munkavállalók védelmét is beleértve, az egyenlő bánásmód elvének egyidejű tiszteletben tartása mellett,

- Q. mivel a munkavállalók mobilitása nagy mértékben hozzájárult a foglalkoztatáshoz, jóléthez és az uniós integrációhoz, új lehetőségeket adva a polgároknak tudásuk és gyakorlatuk fejlesztésére, és egyben jobb életszínvonal elérésére,
- R. mivel az Európai Unió alapjogi chartájának 28. cikke kodifikálja a kollektív tárgyalás és a kollektív fellépés jogát,
- S. mivel a kiküldetésről szóló irányelv egységes alkalmazása és végrehajtása létfontosságú az abban foglalt célkitűzések elérése szempontjából, és különösen a tagállamokban érvényben lévő, kollektív tárgyalásokon létrejött megállapodások tiszteletben tartásában,
- T. mivel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja kifejezetten közli, hogy az említett irányelvnek nem célja, hogy a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv¹ helyébe lépjen, és azt nem sérti,
- U. mivel az áruk szabad mozgására vonatkozóan a következő záradék (az úgynevezett „Monti-záradék”) került be a 2679/98/EK tanácsi rendelet² 2. cikkébe:; 2. cikk : Ez a rendelet nem értelmezhető úgy, hogy az valamilyen módon befolyásolja a tagállamokban elismert alapvető jogok gyakorlását, beleértve a sztrájkjogot vagy a sztrájk szabadságát. Ezek a jogok magukban foglalhatják a tagállamokban fennálló konkrét munkakapcsolatok rendszerének keretébe tartozó más cselekmények megtételének jogát vagy szabadságát”,
- V. mivel a szolgáltatási irányelv 1. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy: „Ez az irányelv nem érinti a tagállamokban és a közösségi jogban elismert alapvető jogok gyakorlását. Nem érinti továbbá a közösségi jogot tiszteletben tartó nemzeti joggal és gyakorlatokkal összhangban lévő, kollektív megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokhoz, azok megkötéséhez és érvényesítéséhez való jogot, valamint a szervezett fellépéshez való jogot”,
- W. mivel az Európai Tanács alapelveket határozott meg az olyan munkaerő-piaci modellek kialakítására, amelyek a biztonság magas szintje mellett magas szintű rugalmasságot is nyújtanak, amely a „rugalmas biztonság modellként” ismert); mivel elismerték, hogy a rugalmas biztonság sikeres modelljének fontos részét képezik az erős, jelentős kollektív tárgyalási hatáskörrel rendelkező szociális partnerek,

---

¹ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

² HL L 337., 2006.12.27., 8.o.

- X. mivel a Bíróság feladata az alapvető jogok és szabadságok fényében a közösségi jog értelmezése és annak biztosítása, hogy az EK-Szerződés értelmezése és alkalmazása során betartják a jogot,
- Y. mivel a nemzeti bíróságok feladata eseti alapon megállapítani, hogy teljesülnek-e az alapvető szabadságok korlátozására és azok közösségi joggal való összeegyeztethetőségére vonatkozó kritériumok,
- Z. mivel a kollektív fellépés és a kollektív megállapodások megkötése alapvető jog, amely szerves részét képezi a közösségi jog általános elveinek; mivel ezzel összefüggésben a Bíróság nem hagyatkozhat a Tanács és a Bizottság 1996. szeptember 24-i állásfoglalására, amelyet az Európai Parlament (társjogalkotóként) nem fogadott el, és amely az „állami politikai rendelkezések” és a „politikai rend szempontjából fontos nemzeti rendelkezések” fogalmainak értelmezését pusztán a jogszabályokban megállapított kötelező szabályokra korlátozná,
- AA. mivel a versenyjog terén a (C-67/96. sz.) Albany ügyben hozott ítélet jelentős mérlegelési jogkörrel ruházta fel a szakszervezeteket munkaerő-piaci kérdésekben;
- AB. mivel megállapítást nyert, hogy a Bíróságon belül, illetve a Bíróság és főtanácsnokai között eltérő nézetek és értelmezések álltak fenn a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvvel kapcsolatos különböző ügyekben, különösen a C-341/05. sz. Laval¹ és a C-346/06. sz. Rüffert ügyben², mivel amikor az ilyen nézetek és értelmezések eltérnek, szükség lehet az alapvető jogok és szabadságok közötti egyensúly egyértelművé tételére,
- AC. mivel a kiküldetési irányelv jogalapjának megválasztása egyértelműen azon a feltételezésen alapul, hogy a kiküldött munkavállalók nem lépnek be a fogadó állam munkaerőpiacára; mivel az arra vonatkozó határidő hiánya, hogy meddig kell valakit kiküldött munkavállalónak tekinteni, együttesen a munkavállalók kiküldetése fogalmának széleskörű értelmezésének gyakori alkalmazásával azt bizonyítja, hogy ennek ellenére a kiküldött munkavállalók gyakorta belépnek a fogadó állam munkaerő-piacára,
1. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága az európai projekt egyik sarokköveinek egyike; úgy véli azonban, hogy ennek egyrészt egyensúlyban kell lennie a Szerződésekben rögzített alapvető jogokkal és szociális célkitűzésekkel, illetve másrészt az állami és szociális partnerek azon jogával, hogy biztosítsák a megkülönböztetésmentességet, az egyenlő bánásmódot, valamint az élet- és munkakörülmények javítását; emlékeztet arra, hogy kollektív tárgyalás és a kollektív fellépés olyan alapvető jogok, amelyeket az Európai Unió alapjogi chartája elismer, és hogy az egyenlő bánásmód az Európai Unió egyik alapvető elve;
  2. azon a véleményen van, hogy az EU bármely polgárának jogosultnak kell lennie arra, hogy az Európai Unióban bárhol munkát vállaljon, és ekként az egyenlő bánásmódra; ezért sajnálja, hogy ezt a jogot nem alkalmazzák egységesen az EU egész területén; nézete

---

¹ A Bíróság 2007. december 18-i ítélete a C-341/05. sz. Laval un Partneri Ltd. ügyben EBHT [2007] I-11767 o. (a Laval ügy).

² A Bíróság 2008. április 3-án hozott ítélete a C-346/06 sz. Rüffert ügyben, amelyet az EBHT-ben még nem tettek közzé (HL C 128., 2008.5.24., 9. o.).

szerint a hatályban maradó átmeneti szabályokat a Bizottságnak szigorúan felül kell vizsgálnia annak értékelése céljából, hogy azok valóban szükségesek-e a nemzeti munkaerőpiacok torzulásainak megelőzésére, és amennyiben nem ez a helyzet, azokat a lehető leggyorsabban meg kell szüntetni;

3. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága nem ellentétes a szociális partnereknek a szociális párbeszéd előmozdításához, illetve a szervezett fellépéshez fűződő alapvető jogával, és nem felsőbbrendű ahhoz képest, különösen mivel ez több tagállamban alkotmányos jog; hangsúlyozza, hogy a Monti-záradék célja az alapvető alkotmányos jogok egységes piac keretében való védelme volt; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy a munkavállalók szabad mozgása a belső piac négy szabadságának egyike;
4. üdvözli a Lisszaboni Szerződést és azt a tényt, hogy az Európai Unió alapjogi chartáját jogilag kötelezővé teszik; megjegyzi, hogy ebbe beletartozik a szakszervezetek kollektív megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokhoz és azok megkötéséhez való joga a megfelelő szinteken, valamint – az érdekek ütközése esetén – érdekeik védelmében a szervezett fellépéshez való jog (mint például a sztrájk);
5. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága nem felsőbbrendű az Európai Unió alapjogi chartájában megállapított alapvető jogokhoz, és különösen a szakszervezetek szervezett fellépéshez való jogához képest, különösen mivel ez több tagállamban alkotmányos jog; hangsúlyozza ezért, hogy az EB Rüffert, Laval és Viking ügyben hozott ítéletei azt igazolják, hogy egyértelművé kell tenni azt, miszerint a Szerződésekben létrehozott gazdasági szabadságokat olyan módon kell értelmezni, hogy az ne sértse a tagállamokban és a közösségi jogban elismert alapvető szociális jogokat – ideértve a kollektív megállapodások letárgyalására, megkötésére és érvényesítésére, illetve a kollektív fellépésre való jogot –, valamint úgy, hogy ne sértse a szociális partnerek autonómiáját akkor, amikor azok ezeket az alapvető jogokat gyakorolják a szociális érdekek és a munkavállalók védelme érdekében;
6. 5. hangsúlyozza, hogy a kiküldetési irányelv lehetővé teszi a hatóságok és szociális partnerek számára azt, hogy a különböző tagállami hagyományoknak megfelelően a munkaviszonyra vonatkozó, a munkavállalók számára kedvezőbb szabályokat állapítsanak meg;
7. felhívja a figyelmet arra, hogy a kiküldetési irányelv (22) preambulumbekkezdése kimondja, hogy az említett irányelv nem érinti a szakmai érdekek védelmét szolgáló kollektív fellépésre vonatkozó tagállami jogszabályokat, amit megerősít az EK-Szerződés 137. cikkének (5) bekezdése;
8. hangsúlyozza ezért az egyenlő bánásmód és az azonos munkahelyen végzett egyenlő munkáért járó egyenlő bérezés biztosításának és megerősítésének szükségességét az EK-Szerződés 39. és 12. cikkében megállapított módon; úgy véli, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságának vagy a letelepedés szabadságának keretében a munkáltató, a munkavállalók vagy a kiküldött munkavállalók állampolgársága nem indokolhatja a munkakörülmények, a díjazás vagy az olyan alapvető jogok gyakorlása terén fennálló egyenlőtlenségeket, mint amilyen a sztrájkjog;

9. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy előzzék meg a munkaerő-piaci modellekre gyakorolt azon negatív hatásokat, amelyek már alkalmasak arra, hogy a munkaerő-piac nagymértékű rugalmasságát ötvözzék a magas szintű biztonsággal, ehelyett inkább támogassák tovább ezt a megközelítést;

Általános hatás

10. megjegyzi, hogy az EK-Szerződés bizonyos rendelkezéseinek horizontális hatásai pontosan meghatározott feltételek teljesülésétől függnnek, többek között attól a feltételtől, hogy ezek a rendelkezések jogokat ruháznak olyan magánszemélyekre, akiknek érdekében áll a vonatkozó kötelezettségek betartása; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bíróság által nemrégiben hozott ítéletek sajátos körülményei között, az EK-Szerződés 43. cikkének horizontális hatása kellően indokolt volt, és úgy véli, hogy ez további bírósági ügyekhez vezethet;
11. üdvözlí, hogy az Európai Unió elvei és hagyományai szerint számos tagállam, a szociális partnerekkel együttműködve, magas szintű munkakörülményeket vezetett be, amelyek javítják valamennyi munkavállaló jólétét és növelik a gazdasági növekedést, valamint a versenyképességet;
12. úgy véli, hogy a kiküldetési irányelvben és a szolgáltatási irányelvben rejlő jogalkotói szándék nincs összhangban az értelmezésekkel, amelyek a vállalatok közötti tisztességtelen versenyre hívhatnak fel; megjegyzi, hogy a kollektív megállapodásokat aláíró és betartó vállalatok versenyhátrányba kerülhetnek azokkal a vállalatokkal szemben, amelyek ezt megtagadják;
13. azt a nézetet is vallja, hogy a szolgáltatásoknak a belső piacon belüli, határokon keresztül történő nyújtásának szabadságát annak biztosítása növeli tovább, hogy a belföldi és nem belföldi szolgáltatók lehetőség szerint hasonló gazdasági és munkaerő-piaci feltételekkel szembesüljenek a szolgáltatás nyújtásának helyén;
14. aktívan támogatja a lisszaboni stratégiában meghatározottak szerinti tudás- és innováció alapú versenyképességet;
15. megkérdőjelezi az arányosság elvének bevonását az olyan vállalkozásokkal szemben, amelyek a letelepedési jog vagy a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtáshoz való jogra való hagyatkozásakor szándékosan alákinálnak a munkaviszonyra vonatkozó szabályoknak; úgy véli, hogy nem szabadna megkérdőjelezni a szervezett fellépés alkalmazását az egyenlő bánásmód fenntartása és a méltányos munkakörülmények biztosítása érdekében;
16. hangsúlyozza, hogy az EU alapvető szabadságait nem lehet úgy értelmezni, hogy azok a vállalkozások jogot adnak a nemzeti szociális és foglalkoztatási jogszabályok és gyakorlatok kijátszására vagy megkerülésére, továbbá a bérekre és a munkafeltételekre vonatkozó tisztességtelen verseny kikényszerítésére; úgy véli ezért, hogy a vállalkozások határokon átnyúló olyan intézkedéseinek, amelyek kedvezőtlenebben a fogadó állam foglalkoztatási feltételeinél, arányosaknak kell lenniük, és azokat nem indokolhatják

automatikusan a Szerződésnek például a szolgáltatásnyújtás szabadságára vagy a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezései;

17. hangsúlyozza, hogy a közösségi jognak tiszteletben kell tartania a megkülönböztetés-mentesség elvét; hangsúlyozza továbbá, hogy a közösségi jogalkotónak biztosítani kell, hogy ne keletkezzenek akadályok a kollektív megállapodásokkal szemben, mint például, amelyek szolgáltatásnyújtás helyén valamennyi munkavállaló számára az egyenlő munkáért egyenlő bért biztosító elvet hajtják végre, állampolgárságuktól, illetve a munkáltató állampolgárságától függetlenül a szolgáltatásnyújtás helyén, illetve az ilyen megállapodást támogató szervezett fellépéssel szemben, amely összhangban van a nemzeti jogszabályokkal vagy gyakorlatokkal;
18. elismeri, hogy az Európai Bíróság által a Laval, Rüffert és Luxembourg ügyben hozott ítélet jelentős aggályokat okozott a tekintetben, hogy miként kell értelmezni a minimális harmonizációt előíró irányelveket.
19. megállapítja, hogy a 2004/18/EK irányelv (közbeszerzési irányelv) 26. és 27. cikkében említett szociális megfontolások lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy tisztességes versenyfeltételeket teremtsenek a minimális védelmet meghaladó, a munkaviszonyra vonatkozó kötelező szabályok megállapítása révén;
20. azon a véleményen van, hogy a kiküldetési irányelvben a szabad mozgás korlátozott jogalapja vezethet oda, hogy úgy értelmezzék a kiküldetési irányelvet, mint ami kifejezetten a tisztességtelen versenyre hív fel a bérek és a feltételek tekintetében; ezért véleménye szerint a kiküldetési irányelv jogalapját ki kell bővíteni oly módon, hogy hivatkozzon a munkavállalók szabad mozgására is;
21. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzet ennek eredményeképpen oda vezethet, hogy a munkavállalók úgy érzik, hogy a befogadó országokban az alacsony bérek versenyének nyomása alá kerülnek; úgy véli ezért, hogy a kiküldetési irányelv következetes végrehajtását valamennyi tagállamban biztosítani kell;
22. emlékeztet arra, hogy kilenc tagállam ratifikálta a munkaügyi záradékokról (állami szerződések) szóló ILO 94 Egyezményt; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy még bírósági ítéletek sem veszik kellőképpen figyelembe az ILO 94-es egyezményét, továbbá attól tart, hogy ezen egyezmény érintett tagállamokban való alkalmazása ellentétben állhat a kiküldetési irányelv alkalmazásával; felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen tegye egyértelművé ezt a helyzetet, és folytassa ezen egyezmény ratifikációjának elősegítését a szociális záradékoknak a közbeszerzési szabályozásokban való további kifejlesztése érdekében, ami önmagában a közbeszerzési irányelv célja;
23. megjegyzi, hogy eddig nem került elismerésre, hogy az ILO 87-es és 98-as egyezménye szerint a szervezett fellépés jogára és az alapvető jogokra vonatkozó korlátozások csak egészségügyi, közrendi és hasonló tényezők alapján indokolhatók;

Követelések

24. felhívja valamennyi tagállamot a kiküldetési irányelv megfelelő fogantatására; hangsúlyozza továbbá, hogy a munkaerő-piaci jogszabályok, valamint a tárgyalásokra és kollektív megállapodásokra vonatkozó szabályok a tagállamok és a szociális partnerek hatáskörébe tartoznak; kiemeli ebben a tekintetben, hogy a tagállamok feladata a megelőző, nyomon követő és végrehajtási intézkedések teljes körű felhasználása és fejlesztése a szubszidiaritás elvével összhangban;
25. úgy véli, hogy a jelenlegi bizottsági jogszabályok tartalmaznak joghézagokat és következetlenségeket, és ezért a kiküldetési irányelv olyan értelmezéseihez vezethettek, amelyek nem álltak a jogalkotó szándékában, aki tisztességes egyensúlyra törekedett a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a munkavállalók jogainak védelme között; felhívja a Bizottságot, hogy készítse el a szükséges jogalkotási javaslatokat, amelyek a jövőben segítenek megelőzni az egymásnak ellentmondó értelmezéseket;
26. ezért üdvözlí a 2008. április 3-i nyilatkozatot, amelyben a Bizottság kötelezettséget vállalt nem csak arra, hogy tovább küzd az alacsony szociális szinten alapuló verseny ellen, hanem azt is hangsúlyozta, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága nem magasabb rendű a sztrájkhoz fűződő és a szakszervezethez való csatlakozás alapvető jogánál, és azzal nem áll ellentétben; ösztönzi a Tanács 2008. június 9-i következtetéseinek haladéktalan végrehajtását a végrehajtásban megmutatkozó hiányosságok orvoslására, a további kellemetlen helyzetek és visszaélések megelőzésére, valamint a kölcsönös bizalom kívánatos klímájának megteremtésére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a tagállamok, nemzeti hatóságok és a Bizottság közötti szorosabb együttműködés támogatására a bevált gyakorlatok kicserélése és a nyomon követése céljából; úgy véli, hogy ez hatékony módja lenne a visszaélések elleni küzdelemnek;
27. üdvözlí a Bizottság azon jelzését, hogy készen áll a belső piac munkajogra és kollektív tárgyalásra gyakorolt hatásának ismételt megvizsgálására.
28. javasolja, hogy ez az ismételt vizsgálat ne zárja ki a kiküldetési irányelv részleges felülvizsgálatát, különös tekintettel az alkalmazandó munkakörülmények, díjazási szintek, a munkavállalókkal szemben alkalmazott egyenlő bánásmód elve a szolgáltatások szabad mozgásával összefüggésében, a különböző munkajogi modellek tiszteletben tartása és a kiküldetés időtartama tekintetében;
29. úgy véli, hogy nem szabad kockázatnak kitenni a tagállamokban és az Európai Unió alapjogi chartájában elismert alapvető jogok gyakorlását, beleértve a kollektív megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokhoz, azok megkötéséhez és érvényesítéséhez való jogot, valamint a szervezett fellépéshez való jogot;
30. hangsúlyozza, hogy teljesen egyértelművé kell tenni, hogy a kiküldetési irányelv és a többi irányelv nem tiltja meg a tagállamok és a szociális partnerek számára, hogy kedvezőbb feltételeket követeljenek, amelyek a munkavállalókkal szemben alkalmazott egyenlő bánásmódot célozzák, és hogy vannak olyan biztosítékok, miszerint a közösségi jogszabályok végrehajthatók minden jelenlegi munkaerő-piaci modell alapján;
31. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen hajtsa végre az elektronikus információcsere-rendszer létrehozásáról szóló tanácsi határozatokat, mivel az lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy hatékonyabban küzdjenek a visszaélésekkel szemben;

32. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fogadjon el intézkedéseket a visszaélések elleni küzdelem jegyében, különösen a postafiók vállalatok tevékenysége tekintetében, amelyek a letelepedés szerinti országban tényleges és érdemi üzleti tevékenységet nem folytatnak, amelyeket kizárólag arra a célra hoznak létre – néha közvetlenül a befogadó országban lévő fővállalkozó –, hogy a befogadó országban üzleti tevékenységet végezzenek annak érdekében, hogy ezáltal megkerüljék a befogadó ország szabályainak és rendeleteinek teljes körű alkalmazását, különös tekintettel a bérekre és a munkakörülményekre; felhívja a Bizottságot a postafiók-vállalatok elleni küzdelem céljából egyértelmű szabályok megállapítására a vállalkozások szolgáltatási irányelv szerinti magatartási kódexében;
33. megerősíti, hogy az alapvető szociális jogok nem alsóbbrendűek a gazdasági jogokhoz képest az alapvető szabadságok hierarchiájában; ezért kéri az alapvető jogok és a gazdasági szabadságok közötti egyensúly elsődleges jogban történő helyreállítását a szociális dömping versenyének elkerülésében való segítség érdekében;
34. üdvözlí a Tanács új ideiglenes ügynökségről szóló irányelvről szóló közös álláspontját, amely megkülönböztetés mentes bánásmódot biztosítana a foglalkoztatás első napjától kezdve a szociális partnerek eltérő megállapodása hiányában;
35. felhívja a Bizottságot, hogy terjessze be a régóta várt közleményt a nemzetközi kollektív tárgyalásról, amely jogi keret megteremtését javasolja a nemzetközi kollektív megállapodások tekintetében;

o

o   o

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

Bevezetés

Az Európai Bíróság (EB) 2007 decemberében két ügyben hozott ítéletet arról, hogy az EU hogyan tartja egyensúlyban a Szerződés gazdasági és szociális célkitűzéseit. A Viking ügy egy hajó Finnországból Észtországba való bejegyeztetésével kapcsolatos kollektív fellépésre vonatkozott. A Laval ügyben egy svéd szakszervezet kollektív fellépés útján arra próbált rákényszeríteni egy lett szolgáltatót, hogy a svédországi szolgáltatásnyújtáshoz írjon alá kollektív megállapodást.

2008. áprilisban az Európai Bíróság újabb ítéletet hozott a Rüffert ügyben. Az ügy az állami hatóságok abbéli jogára vonatkozott, hogy a munkavégzési szerződések odaítélésekor megkövetelhetik a pályázó vállalatoktól, hogy vállaljanak kötelezettséget olyan munkabérek fizetésére, amelyek összhangban vannak a munkavégzés helyén kollektív tárgyalások útján már elfogadott bérszintekkel, vagy hogy ez megtiltható-e arra hivatkozva, hogy korlátozza a szolgáltatásnyújtásnak a Szerződés 49. cikke szerinti szabadságát.

A jelentés az ítéletek elvi következményeire helyezte a hangsúlyt, és kevésbé a végrehajtásban felmerülő nemzeti problémákra, amelyekkel nemzeti szinten sürgősen foglalkozni kell.

Alapelvek

A jelentés első része a belső piac vezérelveivel, valamint a szolgáltatások szabad mozgása és a munkavállalók jogai közötti szükséges egyensúllyal foglalkozik.

Mindenkinek jogot kellene kapnia arra, hogy az Európai Unió területén bárhol munkát vállaljon, de sajnálatos módon ezt a jogot nem alkalmazzák egységesen az EU egész területén. Ezt azonban ellensúlyozni kell az alapvető jogokkal, valamint a kormányok és szakszervezetek arra irányuló lehetőségével, hogy biztosítsák a megkülönböztetés-mentességet és az egyenlő bánásmódot. Nem hunyhatunk szemet afelett, hogy a migráns munkavállalók kevesebbet keresnek, mint a hazai munkavállalók, ami azt az üzenetet közvetíti, hogy kevesebbet érnek az azonos munkát végző hazai munkavállalóknál. Mindenkinek az az érdeke, hogy a munkavállalók egyenlő feltételeket élvezzenek, függetlenül attól, hogy hazai állampolgárok vagy migránsok. A fő elvnek tehát mindig az egyenlő bánásmód és az egyenlő munkáért járó egyenlő bérezés elvének kell lennie.

Az EB-határozatok hatása

A kiküldetési irányelv (PWD)

A kiküldetési irányelvet hagyományosan minimum irányelvként értelmezték, abban az értelemben, hogy megállapítja a tagállamok által biztosítandó minimális munkakörülmények „kemény magját”, amely az ideiglenes, külföldi munkavállalókra is vonatkozik. A kiküldetési irányelv azonban nem zárja ki a védelem magasabb szintjét biztosító rendszereket. Ennek az értelmezésnek az indoklása főként az irányelv 3. cikkének (7) bekezdésében található: „Az (1)–(6) bekezdés nem akadályozza a munkaviszonyra vonatkozó, a munkavállalók számára kedvezőbb szabályok alkalmazását”.

Ezt a felfogást azonban a Laval ügyben hozott ítélet megváltoztatja, ebben ugyanis a Bíróság kimondta, hogy a kiküldetési irányelv 3. cikkének (7) bekezdése „nem értelmezhető úgy,

hogy az a befogadó tagállamnak megengedi, hogy a területén történő szolgáltatásnyújtást olyan, a munkaviszonyra vonatkozó szabályok betartásától tegye függővé, amelyek túllépnek a minimum védelem kötelező szabályain”. A határozat ezenkívül kimondta, hogy a kiküldetési irányelv megállapítja a védelemnek azt a fokát, amelynek betartására a befogadó tagállam „jogosult kötelezni az említett vállalkozásokat” (kiemelés tőlünk) (80. bekezdés), majd a következő bekezdésben így folytatja: „a védelemnek az a szintje, amelyet a befogadó tagállam területén kiküldetésben lévő munkavállalók számára garantálni kell, elvben a 96/71/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a)–g) pontjában előírtakra korlátozódik”. Így tehát amire a befogadó tagállam kötelezheti az odalátogató vállalatot, az a kiküldetési irányelv magja, és semmi több. Más szóval, amit minimum irányelvnek gondoltunk, egyszerre maximum irányelvvé vált.

A határozat indokolásában a Bíróság gyakorlati célokból eltörölte a 3. cikk (7) bekezdését a kedvezőbb feltételek megengedéséről. Így a kiküldetésben lévő munkavállalók esetében alá lehet kínálni a nemzeti bármegállapodásoknak. A Rüffert ügyben ezt az értelmezést fejlesztették tovább és fejtették ki. Az EB a 32. bekezdésben kimondta, hogy az alsó-szászországi rendes bér „nem tekinthető a munkaviszonyra vonatkozó, a munkavállalók számára kedvezőbb szabálynak a 96/71/EK irányelv 3. cikkének (7) bekezdése értelmében.” A Bíróság a továbbiakban azt is kimondta, hogy „egy ilyen értelmezés felérne az irányelv hatályától való megfosztásával (lásd Laval un Partneri ügyet, 80. bekezdés).” Más szóval, az irányelvet nem lehet úgy értelmezni, ahogy megírták, mivel ez ellentétes lenne az irányelv céljával, ami a Bíróság szerint a szolgáltatásnyújtás szabadságának a megvalósítása, nem pedig a munkavállalók védelme.

A szolgáltatások szabad mozgása és a sztrájkhoz való alapvető jog közötti egyensúly

Az Európai Bíróság a Viking és a Laval ügyben bevezette a 43. és a 49. cikk horizontális közvetlen hatályát, amit a munkáltatók és a szolgáltatók arra használhatnak, hogy kétségbe vonják a határokon átnyúló hatállyal rendelkező kollektív megállapodásokat és szervezett fellépéseket. A kollektív tárgyalások versenyszabályoktól való függetlenségét ezáltal nem terjesztették ki a szabad mozgás területére. Ez kockázatos: a tagállamokban jogi vizsgálat alá vonhatják a munkakapcsolatokat; a munkakapcsolatok bizonytalansága; ügyek „özöne” az Európai Községek Bíróságánál. Transznacionális vita esetén minden vállalatnak lehetősége van arra, hogy ezt az ítéletet felhasználja az uniós fellépések ellen, azt állítva, hogy azok „aránytalanok” voltak.

Az ítélet kimondja, hogy a sztrájkhoz való jog alapvető jog, de nem olyan alapvető, mint az EU szabad mozgásról szóló rendelkezései. Ez bérversenyhez vezethet, és a szakszervezetek számára megnehezítheti az egyenlő bánásmód biztosítását.

Követelések

Mivel ezek az ítéletek bebizonyították, hogy a jelenlegi jogszabályok nem elegendőek ahhoz, hogy biztosítsák az egyensúlyt a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a munkavállalók jogai között, haladéktalanul fel kell lépünk annak érdekében, hogy megtörténjenek a szükséges változtatások az európai jogszabályokban, hogy szembeszállhassunk az Európai Bíróság által hozott ítéleteinek kedvezőtlen társadalmi, gazdasági és politikai hatásaival.

Mérlegelni kell az alábbi a változtatásokat;

- a kiküldetési irányelv felülvizsgálata.

- a Monti-irányelvben és a szolgáltatási irányelvben foglalt szociális záradékok összefoglalása egy szociális záradékba, vagy az elsődleges jogban, vagy egy intézményközi megállapodásban.
- a munkaerő-kölcsönzésről szóló irányelv haladéktalan elfogadása, amelyből világossá válik, hogy a kölcsönzött munkavállalókra haladéktalanul ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni, mint ha közvetlenül a vállalat alkalmazásában állnának.
- intézkedések elfogadása a postafiók vállalatok, a származási országban tényleges, érdemi üzleti tevékenységet nem folytató vállalkozások ellen, amelyeket kizárólag arra a célra hoznak létre – néha közvetlenül a befogadó országban lévő fővállalkozó –, hogy a befogadó országban „szolgáltatásokat” nyújtsanak, hogy ezáltal elkerüljék a befogadó ország szabályainak és rendeleteinek teljes körű alkalmazását, különös tekintettel a bérekre és a munkakörülményekre.

17.9.2008

VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

az EU-ban a kollektív megállapodások előtt álló kihívásokról
(2008/2085(INI))

A vélemény előadója (*): Tadeusz Zwiefka

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 47. cikke

JAVASLATOK

A Jogi Bizottság felkéri a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

- A. mivel az Európai Közösséget létrehozó szerződés elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájában, továbbá a tagállami alkotmányokban és különféle nemzetközi szerződésekben és egyezményekben megállapított alapjogokat, az uniós jog és gyakorlat alapvető hivatkozási pontjaiként,
- B. mivel az Európai Közösséget létrehozó szerződés számos elvet állapít meg; mivel a Közösség egyik fő tevékenysége az a közös piac, amelyet a tagállamok között az áruk, személyek, szolgáltatások és a tőke szabad mozgása előtt álló akadályok eltörlése, valamint a szociálpolitika jellemez,
- C. mivel az említett elvek egyike a polgárok alkotmányos alapjogainak elismerése, ideértve a szakszervezetek alapításához, a sztrájkhoz és a kollektív megállapítások megkötéséhez való jogot,
- D. mivel a belső piac alapvető elvei közé tartozik a munkavállalók szabad mozgása, a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága,
- E. mivel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 39. cikke szerint a munkavállalók szabad mozgása magában foglalja az állampolgárság alapján történő minden megkülönböztetés megszüntetését a tagállamok munkavállalói között a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében,
- F. mivel a kollektív fellépés és a kollektív megállapodások megkötése alapvető jog, amely

szerves részét képezi a közösségi jog általános elveinek; mivel ezzel összefüggésben a Bíróság nem hagyatkozhat a Tanács és a Bizottság 1996. szeptember 24-i állásfoglalására, amelyet az Európai Parlament társjogalkotóként nem fogadott el, azért, hogy az „állami politikai rendelkezések” és a „politikai rend szempontjából fontos nemzeti rendelkezések” fogalmát pusztán a jogszabályokban megállapított kötelező szabályokra korlátozza,

- G. mivel a szolgáltatásnyújtásról szóló irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja kifejezetten közli, hogy az említett irányelvnek nem célja a 96/71/EK irányelv (a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv)¹ felváltása, és azt nem sérti,
  - H. mivel az EK-Szerződés szerint az alapvető jogok korlátozása lehetséges, ha az a Szerződéssel összeegyeztethető jogos célok elérésére irányul, a közérdek kényszerítő indokai támasztják alá, alkalmas a követett célkitűzések elérésére és nem haladják meg azt a mértéket, ami az említett célkitűzések eléréséhez szükséges, mivel ugyanakkor az Alapjogi Charta 52. cikke szerint az említett Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlására vonatkozó korlátozások csak akkor lehetségesek, ha ezek arányosak, szükségesek és valóban teljesítik az Unió által elismert, általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogai és szabadságai védelmének szükségességét,
  - I. mivel a Bíróság feladata az alapvető jogok és szabadságok fényében a közösségi jog értelmezése és annak biztosítása, hogy az EK-Szerződés értelmezése és alkalmazása során betartják a jogot,
  - J. mivel a nemzeti bíróságok feladata eseti alapon megállapítani, hogy teljesülnek-e azok a kritériumok, amelyek esetén az alapvető szabadságok korlátozása összeegyeztethetőnek tekinthető a közösségi joggal,
  - K. mivel a kiküldetésről szóló irányelv egységes alkalmazása és végrehajtása létfontosságú az abban foglalt célkitűzések biztosítása szempontjából, és különösen a tagállamokban érvényben lévő, kollektív tárgyalásokon létrejött megállapodások tiszteletben tartásában,
  - L. mivel megállapítást nyert, hogy a Bíróságon belül, illetve a Bíróság és főtanácsnokai között eltérő nézetek és értelmezések álltak fenn különböző ügyekben a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvvel kapcsolatosan, különösen a C-341/05. sz. Laval-² és a C-346/06. sz. Rüffert-ügyben³, mivel amikor az ilyen nézetek és értelmezések eltérnek, szükség lehet az alapvető jogok és szabadságok közötti egyensúly céljából történő egyértelművé tételre,
1. rámutat arra, hogy a Bíróság legutóbbi ítéletei⁴ közül egyik sem érinti sem a

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

² A Bíróság 2007. december 18-i ítélete a C-341/05. sz. Laval un Partneri Ltd. ügyben EBHT [2007] I-11767. o. (a Laval ügy).

³ A Bíróság 2008. április 3-án hozott ítélete a C-346/06 sz. Rüffert ügyben, amelyet az EBHT-ben még nem tettek közzé (HL C 128., 2008.5.24., 9. o.).

⁴ A fent említett Laval- és Rüffert-ügyben hozott ítéleteken kívül lásd a Bíróság 2007. december 11-én hozott ítéletét a C-438/05 sz. International Transport Workers' Federation és Finish Seamen's Union ügyben (Viking-ügy) EBHT [2007] I-10779 o.

tagállamokban megköthető kollektív megállapodások tartalmát, sem pedig az ilyen megállapodások megkötéséhez való jogot;

2. hangsúlyozza, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a tagállamok nem vezethetnek be minimumszabályokat a kiküldetésről szóló irányelvben meghatározottaktól eltérő ügyekben, és a minimumszabályok tartalmát nem határozhatja meg olyan jogforrás, amelyet az említett irányelv nem ír elő;
3. hangsúlyozza, hogy a munkavállalók Európai Unión belüli kiküldetésekor egyes minimális munkafeltételek védelméről rendelkezni kell;
4. megjegyzi, hogy azok a nemzeti szabályok, amelyek tartalmuktól függetlenül nem veszik figyelembe azokat a kollektív megállapodásokat, amelyek már kötelezik a letelepedésük szerinti tagállamban a munkavállalókat egy fogadó országba kiküldő vállalatokat, a Bíróság megállapítása szerint megkülönböztetést jelentenek e vállalatokkal szemben, amennyiben e nemzeti szabályok szerint e vállalatokat ugyanúgy kezelik, mint azokat a nemzeti vállalatokat, amelyek nem kötöttek kollektív megállapodást;
5. elismeri, hogy – amint azt a Bíróság a Laval és Viking ügyekben világosan megfogalmazta – a kollektív fellépéshez való jog a közösségi jog, különösen az EK-Szerződés 43. és 49. cikkének hatálya alá tartozik, és ezért azt a közérdek kényszerítő indokainak kell alátámasztania, arányosnak kell lennie, és olyan megfelelő eszközöket kell alkalmaznia, amelyek nem lépnek túl a szükséges mértéken; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy a Bíróság ítéleteivel összhangban a munkavállalók védelme érdekében a kollektív fellépéshez való jog ilyen kényszerítő indokot képezhet;
6. megjegyzi, hogy az EK-Szerződés bizonyos rendelkezéseinek horizontális hatásai pontosan meghatározott feltételek teljesülésétől függnnek, többek között attól a feltételtől, hogy ezek a rendelkezések jogokat ruháznak olyan magánszemélyekre, akiknek érdekében áll az így meghatározott kötelezettségek betartása; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy azoknak az ügyeknek a sajátos körülményei között, amelyekről a Bíróság nemrégiben ítélkezett, az EK-Szerződés 43. cikkének horizontális hatása kellően indokolt volt, és úgy véli, hogy ez további bírósági ügyekhez vezethet;
7. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a kiküldetésről szóló irányelv megfelelő átültetését, alkalmazását és végrehajtását; felszólítja a Bizottságot, hogy adjon megfelelő iránymutatást a tagállamok számára az említett irányelv átültetésére, alkalmazására és végrehajtására;
8. e tekintetben üdvözli a Bizottság 2008. április 3-i ajánlását¹ és a Tanács 2008. június 9-i következtetéseit² a szolgáltatások nyújtásának keretében a munkavállalók kiküldetése terén a megerősített igazgatási együttműködésről;

---

¹ HL C 85., 2008. 4.4., 1. o. és HL C 89., 2008.4.10., 18. o.

² A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

9. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen megfelelő intézkedéseket azon tagállamokkal szemben, amelyek ezen a területen nem a Bíróság értelmezése szerint alkalmazzák a közösségi jogot.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	9.9.2008
A zárószavazás eredménye	+ : 24 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Monica Frassoni, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Klaus-Heiner Lehne, Katalin Lévai, Antonio Masip Hidalgo, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Daniel Stroj, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Vicente Miguel Garcés Ramón, Jean-Paul Gauzès, Georgios Papastamkos, Gabriele Stauner, Jacques Toubon, Ieke van den Burg
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Renate Weber

16.7.2008

VÉLEMÉNY A BELSŐ PIACI ÉS FOGYASZTÓVÉDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

az EU-ban a kollektív megállapodások előtt álló kihívásokról
(2008/2085(INI))

A vélemény előadója: Małgorzata Handzlik

JAVASLATOK

A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a kollektív fellépéshez való jogot a közösségi jogot vezérlő általános elvekben alapvető jogként ismerik el, és mivel az Európai Bíróság megerősítette ezt a jogot,
  - B. mivel a belső piac alapvető fontosságú elemeként a szolgáltatások szabad mozgásának elve, valamint az Unió alapvető célkitűzései, mint például a gazdasági és társadalmi előrehaladás előmozdítása és a gazdasági és társadalmi kohézió erősítése, az európai integráció alapját képezik, és mivel e szabadságnak minden esetben összeegyeztethetőnek kell lennie a szociális partnerek kollektív alkuhoz való jogával,
1. kiemeli, hogy fenn kell tartani az egyensúlyt a szolgáltatásnyújtás és a letelepedés szabadsága, illetve a munkavállalók védelmét szolgáló szabályozói keret garantálása között;
  2. hangsúlyozza – tekintettel az Európai Bíróság ítéleteire –, hogy a más tagállamban működő szolgáltatók által kiküldött munkavállalók tekintetében olyan munkafeltételek megszabása, amelyeket a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ nem ír elő vagy nem enged meg, illetve a szolgáltatók rákényszerítése arra, hogy ilyen munkafeltételekről tárgyalásokat kezdjenek a szakszervezetekkel, a szolgáltatásnyújtás szabadságának indokolatlan korlátozásához vezet; ezért azon a

---

¹ HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

véleményen van, hogy a kollektív fellépések nem irányulhatnak a 96/71/EK irányelven túlmenő, illetve nem kellően pontos és hozzáférhető munkafeltételek kikényszerítésére;

3. megállapítja, hogy fontos, hogy az európai munkaerőpiac szabályai átláthatók és mindenki számára egyformák legyenek, ugyanakkor azt is megállapítja, hogy a különböző politikai hagyományok lehetetlenné teszik az egységes munkaerő-piaci modell kialakítását; úgy véli, hogy amennyiben az ítéletek különösen érintenek bizonyos tagállamokat, nemzeti szinten, a szociális partnerekkel konzultálva el kell végezni azok részletes hatásvizsgálatát;
4. hangsúlyozza, hogy a 96/71/EK irányelv rendelkezései nem szorulnak módosításra mielőtt a kollektív megállapodás különféle modelljei előtt álló jelenlegi kihívásokat nemzeti szinten nem elemezték és tisztázták;
5. rámutat arra, hogy a 96/71/EK irányelv 3. cikkének (7) bekezdése lehetővé teszi a kiküldött munkavállalók számára, hogy kiküldetésük alatt magukkal vigyék a fogadó országba a székhely szerinti ország kedvezőbb feltételeit;
6. úgy gondolja, hogy a 97/61/EK irányelv rendelkezéseinek pontos alkalmazása és végrehajtása alapvető fontosságú a benne foglalt célkitűzések eléréséhez, nevezetesen a szolgáltatásnyújtás megkönnyítéséhez, szavatolva a munkavállalók megfelelő védelmét, és az azon tagállamokban létező, a 96/71/EK irányelv keretében kollektív alkuval kapcsolatos szabályozás teljes tiszteletben tartásához, amelyek felé a munkavállalók kiküldetése irányul;
7. felkéri a tagállamokat, hogy orvosolják a 96/71/EK irányelv végrehajtása és alkalmazása tekintetében tapasztalt hiányosságokat, különösen a közigazgatási előírások és az alakiságok egyszerűsítésével és a tagállamok közigazgatásai közötti jobb együttműködés megszervezésével; sürgeti a Bizottságot, hogy megfelelően lépjen fel azon tagállamokkal szemben, amelyek nem ilyen módon alkalmazzák a közösségi jogot;
8. felkéri a Bizottságot, hogy adjon jobb iránymutatást a tagállamoknak és a szolgáltatásnyújtóknak a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről, figyelembe véve a 96/71/EK irányelv vezérelveit és az Európai Bíróság ítéleteit, az irányelv értelmezése terén kialakuló további különbségek elkerülése érdekében;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen világos nyilatkozatot a tagállamoknak arra a jogára vonatkozóan, hogy mindaddig túllépjenek a minimális munkaügyi szabványok alapvető körén, amíg ezek a magasabb szabványok általánosan alkalmazandók azon a területen belül, ahol a munkavégzés folyik.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	15.7.2008
A zárószavazás eredménye	+ : 20 - : 17 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Gabriela Crețu, Mia De Vits, Janelly Fourtou, Martí Grau i Segú, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Anna Hedh, Eija-Riitta Korhola, Kurt Lechner, Lasse Lehtinen, Toine Manders, Catiuscia Marini, Nickolay Mladenov, Catherine Neris, Bill Newton Dunn, Zita Pleštinská, Giovanni Rivera, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Salvador Domingo Sanz Palacio, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Eva-Britt Svensson, Jacques Toubon, Barbara Weiler, Marian Zlotea
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Emmanouil Angelakas, André Brie, Colm Burke, Giovanna Corda, Jan Cremers, Benoît Hamon, Joel Hasse Ferreira, Filip Kaczmarek, Manuel Medina Ortega, José Ribeiro e Castro, Olle Schmidt
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Dragoș Florin David, Jan Olbrycht

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	22.9.2008
A zárószavazás eredménye	+ : 38 - : 0 0 : 5
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Proinsias De Rossa, Harlem Désir, Harald Ettl, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Stephen Hughes, Ona Juknevičienė, Jean Lambert, Raymond Langendries, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Maria Matsouka, Mary Lou McDonald, Elisabeth Morin, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Jacek Protasiewicz, Bilyana Ilieva Raeva, Elisabeth Schroedter, José Albino Silva Peneda, Kathy Sinnott, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Gabriele Zimmer
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Gabriela Crețu, Petru Filip, Sepp Kusstatscher, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Sógor, Anja Weisgerber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Wolfgang Bulfon, Iratxe García Pérez, Helmut Kuhne, María Isabel Salinas García

•